III

(Förberedande akter)

EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉNS 556:e PLENARSESSION – INTERACTIO, 2.12.2020–3.12.2020

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gränsöverskridande betalningar i unionen (kodifiering)

(COM(2020) 323 final – 2020/0145 (COD))

(2021/C 56/05)

Föredragande: **Gonçalo LOBO XAVIER**

Remiss	Europaparlamentet, 23.7.2020
	Europeiska unionens råd, 15.10.2020
Rättslig grund	Artikel 114.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt
Ansvarig sektion	Inre marknaden, produktion och konsumtion
Antagande av sektionen	10.11.2020
Antagande vid plenarsessionen	3.12.2020
Plenarsession nr	556
Resultat av omröstningen (för/emot/nedlagda röster)	242/2/5

1. **Slutsatser och rekommendationer**

1.1 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) välkomnar kommissionens förslag om gränsöverskridande betalningar i unionen som syftar till att sänka kostnaderna för gränsöverskridande betalningar i euro och att skapa större transparens när det gäller valutaväxlingsavgifter.

1.2 EESK stöder det faktum att kommissionen bör analysera ytterligare möjligheter – och den tekniska genomförbarheten för dessa möjligheter – att utvidga regeln om lika avgifter till alla unionsvalutor och ytterligare förbättra transparensen och jämförbarheten när det gäller valutaväxlingsavgifter. Att utvidga regeln om lika avgifter till alla unionsvalutor skulle vara ännu mer långtgående när det gäller att fördjupa den inre marknaden och skulle innebära att man undviker all diskriminering av medborgare som bor utanför euroområdet och som t.ex. kan initiera en gränsöverskridande transaktion i en annan valuta än euron.

1.3 När det gäller inlämnandet och täckningsperioden för denna rapport som syftar till att utvärdera flera aspekter av effekterna av förslaget till förordning instämmer EESK i att den bör läggas fram senast den 19 april 2022 och täcka åtminstone perioden från den 15 december 2019 till den 19 oktober 2021.

1.4 I en anda av kodifiering och med tanke på att Europaparlamentet, rådet och kommissionen, genom ett interinstitutionellt avtal av den 20 december 1994, har enats om en påskyndad arbetsmetod i syfte att snabbt kunna anta kodifierade rättsakter (eftersom inga ändringar av innehållet kan göras till de rättsakter som påverkas av kodifiering), stöder EESK fullständigt den 20 april 2021 som dagen för ikraftträdandet för den föreliggande förordningen.

2. **Kommissionens förslag**

2.1 Inom ramen för medborgarnas Europa lägger kommissionen tonvikten på att förenkla och förtydliga unionsrätten för att göra den tydligare och mer tillgänglig för medborgarna. Detta mål kan inte uppnås om ett stort antal bestämmelser som har ändrats flera gånger och ofta på ett väsentligt sätt finns spridda i såväl den ursprungliga rättsakten som i senare ändringsrättsakter. För att kunna fastställa vilka bestämmelser som gäller fordras därför att ett stort antal rättsakter kontrolleras och jämförs. Unionsrättens klarhet och överskådlighet är därför beroende av att ofta ändrade bestämmelser kodifieras ([1]).

2.2 Det föreliggande förslaget från kommissionen, COM(2020) 323 final, avser en kodifiering av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 ([2]). Förordning (EG) nr 924/2009 har ändrats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 ([3]) och därefter genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/518 ([4]).

2.3 Den nya förordningen ersätter de olika rättsakter som omfattas av kodifieringen. Det föreliggande förslaget följer de kodifierade texterna vad beträffar innehållet i sak och begränsar sig därmed till att föra samman texterna, vilket innebär att de ändringar som krävs till följd av kodifieringen endast är av formell karaktär ([5]).

3. **Allmänna kommentarer**

3.1 Gränsöverskridande betalningar är av avgörande betydelse för integreringen av EU-ekonomin och spelar en viktig roll i säkerställandet av att medborgare och företag i alla EU-medlemsstater åtnjuter de rättigheter som den inre marknaden erbjuder i samma utsträckning ([6]). Betalningar är en central del av den inre marknaden som omfattar fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital. Följande anges i arbetsdokument från kommissionens avdelningar om en konsekvensbedömning som åtföljer dokumentet Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 vad gäller vissa avgifter för gränsöverskridande betalningar i unionen och valutaväxlingsavgifter ([7]): Höga kostnader för gränsöverskridande betalningar skapar hinder för den inre marknaden genom att faktiskt förhindra gränsöverskridande verksamhet för hushåll (inköp av varor/tjänster i ett annat valutaområde) och företag (användning av leverantörer som är baserade utomlands, nå kunder i ett annat valutaområde). Höga kostnader för gränsöverskridande betalningar skapar också två kategorier av betaltjänstanvändare: de i euroområdet som med sina betalningar kan nå en majoritet av medborgarna och företagen i EU för väldigt låga kostnader, och de som befinner sig i länder med andra valutor än euro och som enbart kan nå ett litet antal människor och företag med billiga betalningar. För att åtgärda dessa båda problem är lagstiftningsåtgärder på EU-nivå det mest effektiva verktyget, vilket också ligger i linje med målen i fördragen.

3.2 Sedan införande av euron har EU genomfört flera initiativ i syfte att minska kostnaderna för gränsöverskridande betalningar ([8]). Med tiden har lagstiftningen kopplad till gränsöverskridande betalningar gjort framsteg genom olika steg ämnade åt att sänka kostnaderna för medborgare och företag inom euroområdet. Såsom fastställs i det ovannämnda arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar ([9]) har dock gränsöverskridande eurobetalningar från länder med andra valutor än euro samt gränsöverskridande betalningar i andra valutor än euro inte följt samma trend vad gäller nivåerna på de avgifter som betaltjänstanvändarna betalar.

([1]) COM(2020) 323 final.
([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 av den 16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001 (EUT L 266, 9.10.2009, s. 11).
([3]) EUT L 94, 30.3.2012, s. 22.
([4]) EUT L 91, 29.3.2019, s. 36.
([5]) COM(2020) 323 final.
([6]) Se Europaparlamentets briefing *Cross-border euro transfers and currency conversions – A step forward in favour of the single market*: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI(2018)628291_EN.pdf
([7]) Se https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR
([8]) Se t.ex. Sepa-förordningen (EU) nr 260/2012, genom vilken en uppsättning standarder för transaktioner i euro (Sepa-gireringar, Sepa-autogireringar) infördes, eller direktivet om betaltjänster på den inre marknaden som ökade öppenheten när det gäller avgifter och möjliggjorde för nya aktörer att komma in på marknaden.
([9]) Se https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR

3.3 Det nuvarande kommissionsförslaget utgör ännu ett steg i riktning mot att sänka de operativa kostnaderna. Det ändrar förordning (EG) nr 924/2009 i syfte att

a) sänka kostnaderna för gränsöverskridande betalningar i euro: med andra ord bör kostnaden för gränsöverskridande betalningstransaktioner i euro inom EU inte skilja sig från kostnaden för inhemska transaktioner som görs i medlemsstaternas nationella valuta; medlemsstater vars nationella valuta inte är euro kan besluta att utvidga tillämpningen av den nuvarande förordningen till sin nationella valuta (”opt-in”), förutsatt att de underrättar kommissionen om detta,

b) skapa större öppenhet vad gäller växlingsavgifter i syfte att skydda konsumenterna mot överdrivet höga kostnader för valutaväxling och säkerställa att de får den information de behöver för att kunna välja de bästa alternativen för valutaväxling ([10]).

3.4 Båda de åtgärder som föreslås av kommissionen skulle utgöra ett steg i riktning mot att tillhandahålla lika villkor för små och medelstora företag i hela Europa, och frigöra den inre marknadens potential ([11]). Små och medelstora företag i euroområdet skulle få potentiellt större efterfrågan från konsumenter och företag baserade i medlemsstater med en annan valuta än euro (där höga avgifter för gränsöverskridande betalningar utgör ett betydande hinder). I gengäld skulle små och medelstora företag i medlemsstater med annan valuta än euro få billigare tillgång till 360 miljoner medborgare (potentiella kunder) och 16 miljoner företag i euroområdet (kunder och leverantörer). De skulle därmed kunna konkurrera bättre på EU-marknaden ([12]). En annan förväntad effekt är främjandet av större jämlikhet mellan EU-medborgarna vad gäller tillgång till billiga gränsöverskridande betalningar.

4. **Särskilda kommentarer**

4.1 Genom förordning (EG) nr 924/2009 om gränsöverskridande betalningar likställdes, över hela EU, avgifterna för gränsöverskridande eurobetalningar inom EU med avgifterna för inhemska eurobetalningar (det vill säga för transaktioner inom samma medlemsstat). EU-medlemsstater utanför euroområdet kan besluta att utvidga tillämpningen av den nuvarande förordningen till sin nationella valuta förutsatt att de underrättar kommissionen om detta.

4.2 Även om förslaget till förordning utgör ett viktigt steg i riktning mot att fördjupa den inre marknaden skulle det löna sig att överväga möjligheten att utvidga regeln om lika avgifter till alla unionsvalutor, såsom nämns i skäl 12. Det förekommer att vissa banker i medlemsstater utanför euroområdet tar ut en avgift på 15–30 euro för en gränsöverskridande transaktion av ett belopp motsvarande 100 euro.

4.3 Att utvidga regeln om lika avgifter till alla unionsvalutor skulle gynna konsumenter av finansiella tjänster som skulle behandlas lika, oberoende av i vilken medlemsstat eller i vilken valuta de gör en gränsöverskridande transaktion. Att utvidga regeln om lika avgifter till alla unionsvalutor skulle vara ett ännu ambitiösare steg eftersom det skulle innebära att betaltjänstleverantörer anpassar sina avgifter för alla gränsöverskridande transaktioner mellan EU-länder, i alla valutor, till inhemska transaktioner, inbegripet transaktioner i andra valutor än det utsändande eller mottagande landets. Betaltjänstanvändare skulle säkerligen gynnas av ett sådant alternativ, men det skulle medföra betydande kostnader för betaltjänstleverantörer, bland annat vad gäller infrastruktur ([13]).

4.4 Kommissionen bör definitivt överväga denna möjlighet ytterligare och analysera fördelarna och kostnaderna för alla berörda parter.

([10]) Se https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI(2018)628291_EN.pdf
([11]) Se https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI(2018)628291_EN.pdf
([12]) Se https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR
([13]) Se https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR

4.5 EESK anser att det vid en framtida översyn av förordningen skulle vara relevant att klargöra situationen när det gäller avgifter på inkomst från konton, att ytterligare reflektera över den information som ska ges till kunder innan en betalningsorder initieras och att uttryckligen ange vid vilken tidpunkt och hur ofta ett elektroniskt meddelande bör skickas.

Bryssel den 3 december 2020.

Christa SCHWENG
Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs ordförande